

Politiassistenten benyttet sin Myndighed til at gøre Entreprenøren den Tjeneste at bortvise saadanne Arbejdere, skønt de ikke havde begaaet anden Forseelse end at agitere for, at de enkelte af deres Kammerater, der stode udenfor Organisationen, skulde slutte sig til den. Jeg tror, at dette at sætte en Politibetjent paa en Arbejdsplads, hvor han skal have andet og mere at gøre end Egnens Politibetjent i Almindelighed har, er det samme som at etablere et Forhold Mage til det i Amerika, hvor man har en Institution, de saakaldte Pinkertons, idet private Arbejdsgivere paa større Arbejdspladser selv antage Folk, som de bevæbne og lønne, hvorefter Staten giver dem Politimyndighed. Disse Folk ere et udmærket Redskab i vedkommende Arbejdsgivers Haand til at faa Arbejderne mere villige, end de ellers vilde være, naar der kun er almindelige Formænd. Det forekommer mig, at dette Forhold, at Politimyndigheden skal tages i Brug til Gavn for enkelte Arbejdsgivere, og at enkelte Grupper af vort Lands Arbejdere skulle sættes under Undtagelseslove, er et Forhold, som ikke burde være fortsat under Systemskiftets Ministerium.

Endelig bestemmes det i samme Reglement, at naar Arbejderne have Klager at forebringe overfor deres Arbejdsgiver, maa de kun møde frem højst to i Tallet for at frembringe deres Klager overfor Entreprenøren. Det synes, som om den højtærede Justitsminister ikke kender sin By. Her i København, hvor Arbejderne i Almindelighed ere organiserede, tales deres Interesser ikke ved Sammenstemmen paa Arbejdspladsen, men ved Hjælp af Organisationens Tillidsmænd, der henvende sig til Entreprenøren, og der er endogsaa i en Overenskomst mellem de stedlige Entreprenører og Arbejdsmændenes Organisationer fastsat omfattende Regler for, hvorledes det skal gaa til ved Paatale af Forhold fra Arbejdernes eller Entreprenørernes Side. Men her synes Justitsministeren at være af den fra 1845 overleverede Opfattelse, at der ikke er noget, der hedder Arbejdernes Organisation, af den Opfattelse, at Arbejderne ikke have organiseret Institutioner til Varetagelse af deres Interesser og til at paatale det, der

kan være at klage over paa en Arbejdsplads. Her i København er Forholdet ganske sikkert saaledes, at der her neppe trængtes til en Undtagelseslov for den Gruppe af Arbejdere, der vil blive beskæftiget ved Anlægget af Københavns Personbanegaard. Jeg skal derfor henstille til Justitsministeren at overveje, om der ikke kunde findes et Tidspunkt, hvor det herfor udstedte Reglement kunde annulleres, saa at Tilsynet med Orden og Rolighed paa denne Arbejdsplads som for enhver anden Del af vor By overlodes det almindelige Politi uden nogen Udvidelse af Politiets almindelige Opgave.

Der faldt forleden Dag fra et æret Medlem en Udtalelse om, at det vilde være ønskeligt, om Regeringen vilde fremskynde de allerede for lang Tid siden bevilgede større Arbejder. Jeg slutter mig til denne Opfordring, og jeg vil ydermere pege paa, at dette, at man lader disse for længst vedtagne Arbejder fremdeles ligge hen, uden at det kan ses, at deres Paabegyndelse forceres, kan medføre, at der lige paa en Gang bliver begyndt paa en hel Mængde Arbejder. Det kan vel tænkes, at man snart kunde begynde paa noget Arbejde ved Københavns Personbanegaard. Naar saa tilmed alle de andre større Arbejder gemmes hen, saa at det altsammen kommer i Gang samtidig, bliver Følgen den, at Arbejdsmarkedet let bliver stænget. Nu gaar en Masse Mennesker og sulte og lide Nød, fordi der ikke er Arbejde. Lige paa en Gang braser alt Arbejde ud, saa spændes Arbejdsmarkedet, en Masse Mennesker strømmer til, Byen bliver fyldt med flere Arbejdere, end der alt er, og naar saa engang de paagældende Arbejder ere omme, er Resultatet blot, at Nøden og Elendigheden her i Byen er bleven større, fordi man har henlagt de forskellige større Arbejder til samme Tidspunkt og derved har øvet en uheldig Indvirkning paa Arbejdsmarkedet, medens de mange ny Arbejder tværtimod skulde være til Gavn for denne By. Det er en Grund mere til at forcere Forarbejderne til de forskellige større Arbejder, der ere vedtagne, og jeg skal knytte min Henstilling til det ærede Medlems Henstilling om, at Arbejderne snarest blive paabegyndte, saa at man ikke venter, til der er saa meget i Gang, at